

Sygn. akt IV U 353/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T.

w składzie: Przewodniczący: SSR Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Mytlewska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 roku

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B.

z dnia 29 czerwca 2017 roku

orzeka:

I. Oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 353/17

UZASADNIENIE

M. B. złożył odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu d/s Orzekania o niepełnosprawności z dnia 29 czerwca 2017r., w który podtrzymano zaliczenie odwołującego do lekkiego stopnia niepełnosprawności i zaskarżył je w całości na korzyść odwołującego.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, że uprzednio miał przyznawany umiarkowany stopień niepełnosprawności. Zaliczenie do lekkiego stopnia niepełnosprawności odwołujący potraktował jako zemstę za krytykę orzecznika WZON. Odwołujący wskazał, że leczy się na padaczkę, napadowe migotanie przedsionków, chorobę wieńcową, niedokrwienność serca, nadciśnienie tętnicze, jaskrę obu oczu, zwyrodnienie kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz astmę oskrzelową. Odwołujący podnosił także trudną sytuację rodzinną i finansową.

W odpowiedzi na odwołanie wskazano, że Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. nie znalazł podstaw do zastosowania przepisów art. 477⁹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego. Zakres naruszonej sprawności organizmu u p. M. B., spowodowany chorobą układu krążenia i oddechowego (07-S) schorzeniem współistniejącym, aktualnie nie powoduje konieczności częściowej lub czasowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. Orzekany jest w pełni samodzielny w samoobsłudze i zdolny do uczestnictwa w życiu społecznym na poziomie wieku. W odwołaniu p. M. B. wskazał dodatkowo, że sam opiekuje się bardzo chorą osobą, co potwierdza zdolność orzekanego do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych - swoich i osób drugich.

Stwierdzono natomiast istotnie obniżenie zdolności osoby zainteresowanej do wykonywania pracy. W celu poprawy funkcjonowania zaleca się odpowiednie zatrudnienie na otwartym rynku pracy. Zgodnie z kryteriami ustawowymi orzekany kwalifikuje się do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu w B..

Sąd ustalił co następuje :

M. B. miał wielokrotnie orzekałą niepełnosprawność. Orzeczeniami (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B. był zaliczony w okresie od 2004r. do 31.10.2011r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności wg. symboli 05-R, 07-S. Następnie orzeczeniami z 31.10.2011 i 30.10.2013r. i 21.01.2014r. był zaliczony do dnia 31.01.2017r. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności wg. symboli 05-R, 07-S, 06-E.

Dowód: orzeczenia - akta WZON(brak numeracji kart)

W dniu 03 stycznia 2017r. odwołujący złożył wniosek o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności . Odwołujący posiada wykształcenie technik budowlany. Wskazał ,że wymaga pomocy w czynnościach domowych i poruszaniu się w środowisku. Wnosił o wydanie orzeczenia celem odpowiedniego zatrudnienia i korzystania z sytemu pomocy społecznej .

Dowód: wniosek - akta WZON(brak numeracji kart)

Orzeczeniem Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w T. wydanym w dniu 12 kwietnia 2017 r., zakwalifikowano M. B. do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia 30 kwietnia 2019 r.

Od powyższego orzeczenia zostało złożone odwołanie z wnioskiem o jego zmianę.

Rozpoznając odwołanie Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. orzeczeniem z dnia 29 czerwca 2017r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód: orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. i Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. , protokoły z posiedzeń , ocena zawodowa i ocena stanu zdrowia w aktach WZON

Biegli sądowi chirurg -ortopeda oraz neurolog po zbadaniu odwołującego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i orzecznictwem stwierdzili ,że zgadzają się z opinią PZON w B. z 12.04.2017 i kwalifikują badanego do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 30.04.2019. Brak objawów neurologicznych kręgosłupa , brak obiektywnych objawów zespołu bólowego kręgosłupa i jedynie niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego nie pozwala na inną kwalifikację.

Dowód: opinia biegłych k.35-36v

Uzupełniając swoją opinię z dnia 18.10.2017 roku biegli sądowi stwierdzili, że w swojej ocenie stanu wydolności organizmu odwołującego nie mogą opierać się na subiektywnie zgłaszanych dolegliwościach, lecz na obiektywnych objawach istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu i układu nerwowego. Opisywane w piśmie z dnia 12.12.2017 dolegliwości nie znalazły potwierdzenia w obiektywnym badaniu klinicznym.

Z dokumentacji medycznej wynika, że ostatnia utrata przytomności (po braku snu) wystąpiła 25.12.2012 roku (k. 88 akt). Pięcioletni brak napadów padaczkowych świadczy o padaczce z bardzo rzadkimi napadami i nie daje podstaw do zmiany orzeczenia. Biegli podtrzymali swoją opinię w całości.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłych ortopedy i neurologa k.125, dokumentacja lekarska w aktach sprawy k.62-93

Biegły kardiolog rozpoznał u odwołującego nadciśnienie tętnicze samoistne, utrwalone migotanie przedsionków. Biegły kardiolog po przeprowadzeniu badania i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdził, że schorzenia układu naczyniowo- sercowego upośledzają sprawność ustroju w stopniu powodującym istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy. Schorzenia nie czynią wnioskodawcy osobą niezdolną do pracy czy wymagającą czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, ani też wymagającą stałej lub długotrwałej opieki

i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Wnioskodawca leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego i utrwalonego migotania przedsionków. Aktualnie ciśnienie jest dość dobrze kontrolowane farmakologicznie i przebiega bez udokumentowanych narządowych powikłań schorzenia (w echo niewielki przerost mięśnia lewej komory, bez istotnych zmian na dnie oka). Migotanie przedsionków przebiega z dobrze kontrolowanym farmakologicznie rytmem serca. Biegły podzielił opinię, że w zakresie układu krążenia wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim.

Biegły w opinii uzupełniającej podtrzymał opinię z dnia 16.01.2018. Wyjaśnił, że to, że w treści przeznaczonej na wywiad chorobowy nie wspomniał o badaniu echo z 2017 roku nie znaczy, że się z nim przed napisaniem opinii nie zapoznał. Zarówno w zakresie morfologii jak i funkcji serca nie występują istotne klinicznie różnice pomiędzy wynikiem badania z 2009 i 2017 roku. Opisany jest niewielki przerost mięśnia lewej komory, niewielkie poszerzenie lewego przedsionka przy prawidłowej kurczliwości lewej komory, bez istotnej hemodynamicznie wady serca ani cech nadciśnienia płucnego. Dobrze kontrolowane migotanie przedsionków i nadciśnienie tętnicze przebiegające bez istotnych powikłań narządowych nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu skutkującym całkowitą niezdolnością do pracy, nie skutkują również koniecznością czasowej lub częściowej pomocy w zaspokajaniu ról społecznych.

Dowód: opinie biegłego kardiologa k.106-108, 137, 145

Sąd zważył co następuje :

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez obie strony i znajdujących się w aktach WZON oraz w oparciu o opinie sądowno-lekarskie sporządzoną w sprawie przez biegłego sądowego

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zebranych w toku postępowania albowiem ich autentyczności nie podważała żadna ze stron i nie budziły one również wątpliwości Sądu z punktu widzenia autentyczności zawartych w dokumentach informacji.

Ocena zdrowia odwołującego wymagała wiadomości specjalnych dlatego też Sąd kierując się treścią art. 278 kpc dopuścił dowód z opinii biegłych o specjalnościach chirurg-ortopeda i neurolog oraz internista-kardiolog zajmujących się leczeniem chorób, które rozpoznano u wnioskodawcy. Biegli dokładnie ocenili stan zdrowia wnioskodawcy, dokonali oceny dokumentacji lekarskiej zebranej postępowaniu przed Zespołami do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Sąd uznał za wiarygodne opinie biegłych albowiem odznaczały się spójnością, a także udzielały odpowiedzi na pytania ujęte w sentencji postanowienia dopuszczającego ten dowód. Ponadto, opinie sporządzone zostały przez osoby posiadające wiedzę medyczną z dziedzin objętych zakresem przedmiotowym opinii, pozwalającą im na właściwą ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy. Trzeba także wskazać, że Sąd biorąc pod uwagę zgłaszane zastrzeżenia do opinii skierował sprawę ponownie do biegłych celem odniesienia się do uwag odwołującego. W ocenie sądu biegli w sposób logiczny i przekonujący odpowiedzieli na zastrzeżenia odwołującego. Sąd zwrócił uwagę, że odwołujący dołączył historię choroby w poradni neurologicznej, gdzie wskazano, że utrata przytomności miała miejsce w 2012r. Kolejne wpisy w październiku 2013r. i kwietnia 2014r. brzmiały bez utraty przytomności (k.89) a w czerwcu 2015r. zapis nie było napadów powtórzony w kwietniu 2016r.(k.90). natomiast odwołujący w wywiadzie do biegłych podał, że ostatni napad był w 2013r.(k.37)

Odwołujący ostatecznie nie wnosił o biegłego okulistę. (k.150) Sąd informował o konieczności kierowania do biegłego orzekającego przy innym sądzie. Sąd miał na uwadze, że odwołujący jak wynika z dokumentacji przedłożonej sądowi i zgromadzonej w aktach WZON nie miał orzekanej niepełnosprawności z powodu choroby oczu pomimo jak wynika z dołączonej dokumentacji co najmniej kilkuletniego okresu leczenia. Dotychczasowa niepełnosprawność była orzekana według symboli 05-R, 07-S, 06-E. Odwołujący w odwołaniu argumentując zasadność orzeczenia wyższego stopnia niepełnosprawności powoływał przede wszystkim problemy neurologiczne, ortopedyczne i kardiologiczne.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 14, poz. 92) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą tj.

znaczny, umiarkowany oraz lekki stopień niepełnosprawności. Ustawa definiuje także wspomniane rodzaje stopni niepełnosprawności.

Przepis art. 4 cyt. ustawy stanowi w ust.1, że do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

W ust.2 do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

W ust. 3 do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Zasady orzekania o niepełnosprawności oraz jej stopniach określa także rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. 2003 r., Nr 139, poz. 1328). W § 29 ust. 1 tego rozporządzenia wskazano standardy w zakresie kwalifikowania do znacznego stopnia niepełnosprawności, które zawierają kryteria określające skutki naruszenia sprawności organizmu powodujące:

- 1)niezdolność do pracy - co oznacza całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu;
- 2)konieczność sprawowania opieki - co oznacza całkowitą zależność osoby od otoczenia, polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem;
- 3)konieczność udzielania pomocy, w tym również w pełnieniu ról społecznych - co oznacza zależność osoby od otoczenia, polegającą na udzieleniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Z ust. 2 § 29 wynika, że przez długotrwałą opiekę i pomoc w pełnieniu ról społecznych rozumie się konieczność jej sprawowania przez okres powyżej 12 miesięcy w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Zgodnie z § 30 tego rozporządzenia, aby móc zakwalifikować osobę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności musiałaby u niej wystąpić konieczność:

1. czasowej pomocy w pełnieniu ról społecznych, co oznacza konieczność udzielenia pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3, w okresach wynikających ze stanu zdrowia;
2. częściowej pomocy w pełnieniu ról społecznych, co oznacza wystąpienie, co najmniej jednej okoliczności, o których mowa w § 29 ust. 1 pkt 3.

Przepis ten odwołuje się w swej treści do regulacji zawartej w § 29 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia, a więc musi zachodzić: konieczność udzielania pomocy, w tym również w pełnieniu ról społecznych - co oznacza zależność osoby od otoczenia, polegającą na udzieleniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych.

Jeżeli powyższe przesłanki nie występują musiałyby być podstawą do uznania, że dana osoba jest osobą niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Zgodnie z § 29 ust.1 pkt. 1 cyt. rozporządzenia niezdolnością do pracy - jest całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu.

Ustęp 3 w/w przepisu stanowi, że do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Zasady orzekania o niepełnosprawności oraz jej stopniach określa rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z dnia 8 sierpnia 2003 r.

W § 31 cyt. rozporządzenia określono, jakie warunki musi spełniać wnioskodawca aby został względem niego orzeczony lekki stopień niepełnosprawności. Tak więc musi wystąpić, zgodnie z ust. 1 tegoż paragrafu:

1) istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną;

2) ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, co oznacza trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu.

W niniejszej sprawie nie zostało ustalone aby wnioskodawca był niezdolny do pracy albo zdolny do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagał czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

W sprawie stwierdzono istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy, co oznacza naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych co spełniało przesłanki lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Uzasadnieniem takiego stanowiska była ocena biegłych, gdzie nie stwierdzono od kilku lat napadów padaczkowych, stan układu ruchu był przedmiotem analizy zarówno w zakresie zgromadzonej dokumentacji medycznej, lecz także ocena wynika z badania przeprowadzonego przez biegłych. Sąd zwrócił uwagę, że wynik badania przedmiotowego (k.35v) nie wskazuje na tak szeroki zakres zaburzeń w funkcjonowaniu jak podawał to odwołujący.

Ponadto w badaniu biegłego kardiologa stwierdzono, że aktualnie ciśnienie jest dość dobrze kontrolowane farmakologicznie i przebiega bez udokumentowanych narządowych powikłań schorzenia (w echo niewielki przerost mięśnia lewej komory, bez istotnych zmian na dnie oka). Migotanie przedsionków przebiega z dobrze kontrolowanym farmakologicznie rytmem serca.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴. § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie, gdyż nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do wyższego stopnia niepełnosprawności.